

Του **Γιώργου Μητραλιά**

Με δεδομένο ότι συμπολίτευση και αντιπολίτευση της Republika Srpska υποστήριζαν το νομοσχέδιο διαφωνώντας μόνο στην κατεπείγουσα διαδικασία ψήφισής του, όλα θα είχαν εξελιχθεί απρόσκοπτα και «ειρηνικά» (ακριβώς όπως έχει ήδη συμβεί στις υπόλοιπες κρατικές οντότητες της πολύπαθης Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, που έχουν ψηφίσει το απαράλλακτα ίδιο νομοσχέδιο), αν δεν υπήρχε το συνδικάτο και η μαχητική πρόεδρος του Ράνκα Μίσιτς (Ranka Misic). Μη ακρούμενη να κάνει απλώς το «καθήκον» της, όπως τόσοι άλλοι συνδικαλιστές, η 55χρονη εργάτρια Ράνκα Μίσιτς, μητέρα ενός παιδιού και χήρα στρατιώτη που σκοτώθηκε στον πόλεμο της δεκαετίας του 1990, έσπασε τον κλοιό των ειδικών αστυνομικών δυνάμεων που «προστάτευε» το Κοινοβούλιο και αψηφώντας τους ελεύθερους σκοπευτές που πόζαραν επιδεικτικά στη ταράτσά του, μπήκε μόνη της στη Βουλή. Και εκεί άρχισε η ιστορία που ταραίζει πια τα νερά σε όλη τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και πέρα από αυτή...

Αφού μπόρεσε να αρθρώσει μερικά λόγια στο όνομα όλων των εργαζομένων και ανέργων συμπατριωτών της, καταγγέλλοντας μάλιστα τις εκφοβιστικές νυχτιάτικες «επισκέψεις» αστυνομικών σε σπίτια συνδικαλιστών, η Μίσιτς απωθήθηκε από βουλευτές και αστυνομικούς και βρέθηκε στο έδαφος όπου άρχισε καθιστική διαμαρτυρία. Αυτό δεν κράτησε όμως πολύ καθώς λίγο αργότερα, χτυπήθηκε, ποδοπατήθηκε και σύρθηκε με τη βία έξω από το Κοινοβούλιο... και κατευθείαν στο νοσοκομείο. Όλοι γνώριζαν ότι η ηρωική Ράνκα είχε πριν από λίγο εγχειριστεί στη σπονδυλική στήλη...

Ήταν 1 η ώρα μετά τα μεσάνυχτα όταν η κυβερνητική πλειοψηφία της Βουλής της Μπάνια Λούκα ψήφισε μόνη της και στα μουλωχτά το περιβόητο νομοσχέδιο μια και η αντιπολίτευση είχε προτιμήσει να αποχωρήσει απορρίπτοντας τη διαδικασία fast track, που επίσης κάτι θα πρέπει να μας θυμίζει. Όμως, το «κακό» είχε γίνει και υπεύθυνη ήταν η Ράνκα Μίσιτς. Από τη Μπάνια Λούκα μέχρι το Σαράγιεβο και την Τούζλα, σε όλη τη Βοσνία με τη κατεστραμμένη οικονομία και την ανεργία στο 50% (!), η παραδειγματική αντίσταση μιας γυναίκας προκαλούσε αισθήματα ενοχής στους άνδρες, που αποδέχονται μοιρολατρικά τη τύχη τους. Μια γυναίκα τους είχε βάλει τα γυαλιά και τους έβγαζε από τη νάρκη τους! **(1)** Αυτή η πρώτη αντίδραση δεν πρέπει να εκπλήσσει σε μια ανδροκρατούμενη χώρα όπου, μόλις πριν από 20-25 χρόνια, χρησιμοποιήθηκε μαζικά ως «στρατηγικό όπλο» ο -συχνά συνοδευόμενος από θανάτωση- βιασμός δεκάδων χιλιάδων γυναικών, που ήταν ταυτόχρονα γειτόνισσες, συγχωριανές και συμπολίτισσες των δημίων τους...

Πριν από δυο χρόνια, όταν εξεγέρθηκαν οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι και οι λοιποί πάμφτωχοι «από κάτω» της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, η απουσία ανάλογων αντιδράσεων μεταξύ των Σερβοβόσνιων συνέβαλε αποφασιστικά στο φυλλορρόημα και τελικά στην ήττα αυτού του μοναδικά μαζικού, ριζοσπαστικού και αντιεθνικιστικού εργατικού κινήματος. Σήμερα, που είναι η Μπάνια Λούκα που δίνει το καλό παράδειγμα, γινόμαστε ήδη μάρτυρες ενός πολύ διδακτικού φαινομένου: Ενώ η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Μπάνια Λούκα τολμά να κατηγορεί την Ράνκα Μίσιτς ότι ...είναι βαλτή των "εχθρών του έθνους", όλες οι εθνικιστικές ηγεσίες και κυβερνήσεις των άλλων κρατικών οντοτήτων της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης ξέχασαν ακαριαία τις μόνιμες εθνικές «διαφορές» τους, που χρησιμοποιούν για να χειραγωγήσουν τους

πληθυσμούς/ποίμνια τους, και σπεύδουν τώρα να καταδικάσουν την «απείθαρχη» και «ανεύθυνη» Ράνκα Μίσιτς και τους υποστηρικτές της! Αυτοί ξέρουν πολύ καλά γιατί, τι και ποιους φοβούνται. Απομένει να δούμε αν αυτοί οι φόβοι τους θα πάρουν σάρκα και οστά στις αμέσως επόμενες βδομάδες και μήνες...

Στο μεταξύ όμως, ας σπεύσουν οι Έλληνες συνδικαλιστές, και όχι μόνο, να δείξουν έμπρακτα την αλληλεγγύη τους στη Ράνκα Μίσιτς και στο συνδικάτο της. **(2)** Μήπως εξάλλου, ο δικός τους αγώνας δεν είναι όντως και δικός μας;

Σημειώσεις

1. Ιδού ένα σχετικό αντιπροσωπευτικό σχόλιο στο σάϊτ Front Slobode: «Τι είναι για εμάς η Ράνκα Μίσιτς; Για εμάς άνδρες της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, που περιμένουμε ένα θαυματουργό σχέδιο των «ελευθερωτών» ηγετών, είναι μια δυσάρεστη υπενθύμιση. Στρογγυλοκαθισμένοι στις ταβέρνες, στις κάβες και στα άλλα συλλογικά μας καταφύγια, εμείς οι άνδρες φρικάρουμε με αυτή τη γυναίκα που έχει περισσότερη θέληση ελπίδες από ό,τι όλοι εμείς μαζί»

2. Τα μηνύματα αλληλεγγύης να στέλνονται στην:
Ένωση Συνδικάτων Σερβικής Δημοκρατίας – Ράνκα Μίσιτς –
САВЕЗ СИНДИКАТА РС – Ранка Мишић
e-mail: ssrs-bl@blic.net
savezsindikatars@blic.net

Πηγή: **contra-xreos.gr**